

Het Sexy maken van Bloemkoolwijken

Najaarsbijeenkomst BNSP Jong Professional ism. Rio Nuevo - 18 november 2011

De najaarsbijeenkomst van de jongerentak van de BNSP en Rio Nuevo stond dit keer in het teken van het imago van de zogenaamde bloemkoolwijken. Eén dagvoorzitter, een zestal sprekers en ruim 70 bezoekers hadden zich op vrijdagmiddag verzameld in het sculpturale gebouw van ARCAM om uit te gaan stippelen hoe we de komende jaren deze wijken weer 'sexy' maken. Ter plaatse, in het architectuurhart van een stad zonder bloemkoolwijken (!), bleek deze doelstelling echter aan discussie onderhevig. Is dit wel nodig? Wie wil dit eigenlijk? En wat vinden de bewoners ervan?

Bart Cosijn, dagvoorzitter en gespreksleider van *Urban Dialogue*, nam de aftrap en gaf ons een boodschap mee. Hij wees ons erop dat de middag eigenlijk was gericht op het 'opnieuw verliefd worden'. Om dit te bereiken moeten we uiteraard bedenken hoe we de bloemkool weer aantrekkelijk maken, maar tegelijkertijd zouden we ook bij ons zelf te rade moeten gaan. Alle aanwezige RO-professionals, zijn namelijk net zo goed ook woonprofessionals. Omdat verliefdheid altijd van twee kanten komt, zouden we onze deskundige blik af en toe moeten inruilen voor de blik van de gebruikers.

Deze insteek bleek een goede brug naar een filmpje over 'de bloemkoolwijk'. In deze korte reportage van het SEV zien we een drietal *founding fathers* na 30 jaar terugkeren in 'hun' wijk. De ontwerpers vertellen over hun bedoelingen en gaan in gesprek met de huidige bewoners. Opvallend is dat de ontwerpers een aantal problemen toewijzen aan demografische ontwikkelingen en de individualisering van de samenleving. De bewoners hebben hier minder oog voor; zij zijn eigenlijk best tevreden over 'hun' wijk.

Als eerste hoofdspreker komt Ronald Bron aan het woord. Vanuit bureau *HOSPER* heeft hij in samenwerking met *M3H architecten* en *GIDZ* onderzoek verricht naar succesvolle ontwerpingsrepen in dit soort wijken. Daarbij hebben zij de focus gelegd op de doorontwikkeling van bestaande kwaliteiten en structuren.

Op een drietal proeflocaties hebben zij hier nadere uitwerking aangegeven. Deze locaties brachten ook meteen de grote verschillen aan het licht. Om deze reden is de aanpak voor Holy-Noord in Vlaardingen niet het juiste recept voor de herstructurering van Kronenburg in Arnhem. Ondanks deze verschillen lijkt in de meeste gevallen een stapsgewijze aanpak de beste weg. Met strategische ingrepen in de openbare ruimte of bebouwing kan overal resultaat worden gehaald. Ronald merkt hierover op dat ook nieuwe make-up kan helpen bij het hervinden van de verliefdheid.

Momenteel wordt onderzocht of de onderzochte wolk aan ontwerpingsrepen tot een inspirerend ruimtelijk receptenboek kan worden gemaakt.

Vervolgens neemt Germaine Sanders van ²*FLUX stadsprojectontwikkeling* de doelstelling van de dag op de korrel. Als marketer voelt zij zich geroepen om een aantal kritische vragen te stellen.

Weten wij wel wat de jonge professional wil? Wat is nu eigenlijk het probleem? En wie heeft er een probleem? Als we hier geen antwoord op hebben zijn we volgens haar bezig met het verkopen van ijskasten aan pinguïns.

Volgens Germaine is het zaak dat we eens los komen van de zogenaamde consumentenmarketing. Wij moeten niet bedenken wat de woonconsument wil, maar het simpelweg aan hem of haar vragen. Pas dan zullen we in staat zijn om zielsverwanten te vinden met een gedeeld verlangen. Zij zijn volgens haar de feitelijke stakeholders die in staat zijn een succesvolle verandering te bewerkstelligen. En dat zijn niet de ruimtelijke professionals die op dit moment zoekende zijn naar nieuwe opgaven.

Na de pauze is er ruimte voor 4 *pitchers*. Achtereenvolgens krijgen Arthur de Bock (*Arthur de Bock Makelaardij*), Anne-Jo Visser (*SEV*), Erik de Vries (*WE Architecten*) en Yuen-Kwan Lam (*Mitros*) enkele minuten de kans om vanuit hun eigen invalshoek de bloemkoolwijk te belichten.

Geconstateerd wordt dat er op verschillende aspecten weldegelijk sprake is van slijtage. Door het gespikkelde bezit is het moeilijk om hier met grote gebaren op in te grijpen. Veel beter zoeken we naar interventies op een klein schaalniveau en binnen een breed spectrum. De opvatting wordt gedeeld dat we goed moeten kijken naar de reeds aanwezige collectiviteit. Mogelijk kan hier op worden aangehaakt, maar de verantwoordelijkheid hiervoor ligt uiteindelijk bij de bewoners. De panelleden verschillen hier van de *founding fathers* van de bloemkoolwijken; collectiviteit is niet maakbaar, maar eerder faciliteerbaar.

Tenslotte wordt ook het potentiële sexappeal van de bloemkoolwijk nog bepaald. Het sexy maken van bloemkolen blijkt namelijk zijn limiet te kennen. Bloemkolen draag je namelijk niet in een exclusieve tas van Versace, maar gewoon in een tasje van de HEMA.